

De Spirituele Sociëteit Zeeland

Platform voor Spirituele Bewustzijnsvorming

Verslag van de lezing

SPIRITUELE EVOLUTIE

door

Wim van Vledder

gehouden op zondag 18 april 2010
in hotel Arneville, Middelburg

De Spirituele Sociëteit Zeeland

voorzitter: Maarten Anthonise, tel. 06 22694304, e-mail: manthon@hz.nl

secretariaat: Ton Groen, Coxstraat 17, 4421 DC Kapelle, tel. 0113-343476, e-mail: secretariaat@spirsoczld.nl

fin. admin.: Dick Samson, tel. 0115 617499; e-mail: dicksamson@spirsoczld.nl;

Bankrekening nr. 9191729 t.n.v. De Spirituele Sociëteit Zeeland, Kapelle

website: www.spirsoczld.nl

Samenvatting

In zijn lezing 'Spirituele evolutie: het Goddelijke Plan', zal de spreker laten zien dat evolutie door de huidige wetenschap en door de Oude Wijsheid beschouwd wordt als spiritueel geïnspireerd. De innerlijke drang die groei en ontwikkeling veroorzaakt en leidt is in wezen een geleidelijke bewustwording van de Allerhoogste in de mens. Deze bewustwording voert de mens uiteindelijk tot een diep geestelijk inzicht dat ons denkvermogen nu nog verre te boven gaat.

Het is zeer boeiend en inspirerend om te zien hoe de oudste religies al meer dan 4000 jaar geleden Wijsheden verkondigden die in onze tijd herontdekt worden door moderne natuurwetenschappers. Wij gaan duidelijk een periode tegemoet waarin spiritualiteit voor de mens belangrijker zal zijn dan alle overige waarden.

Prof. Dr. W.H. van Vledder heeft Frans, Romaanse talen en letteren, vergelijkende godsdienstwetenschap en psychologie gestudeerd. Hij heeft tot zijn pensionering Frans gedoceerd aan het Gymnasium Celeanum te Zwolle. Hij is als bijzonder hoogleraar in de 'Metafysica in de geest van de Theosofie' verbonden geweest aan de Rijksuniversiteit te Leiden. Hij is o.a. auteur van 'Het mysterie van het Zelf: Upanishaden'. (Uitg. Ankh Hermes)

Een prachtige voorjaarsdag, Middelburg, Hotel Arneville. De gezellige zaal stroomt langzaam vol. Maarten Anthonise, voorzitter van De Spirituele Sociëteit Zeeland heet Wim van Vledder van harte welkom. Vervolgens geeft hij het woord aan Wim van Vledder.

Inleiding

Eigenlijk, zo vertelt Wim, is er maar één reden dat ik 'ja' gezegd heb tegen de uitnodiging om naar Middelburg te komen, zo ver weg van Zwolle. Die reden is, mijn herinnering dat ik na de watersnood een half jaar in Zeeland ingekwartierd heb gezeten. De kweekschool heb ik hier n.l. afgemaakt. Aanvankelijk zat ik op het Goese lyceum. Na een aantal jaren werd de studie gesplitst in een A en B-richting. Ik wilde A. Nadat een boekhoudleraar tot de conclusie gekomen was dat ik het nooit zou leren en hij me daarna de rest van het jaar een 4 gaf, was richting A geen optie meer voor mij. Het werd de B-richting. Omdat ik zo dom was om van een schommel te vallen, waardoor ik een half jaar vanwege een hersenschudding was uitgeschakeld, was B ook van de baan. Geen A en geen B.

En ja, de vraag was toen, 'wat kan die jongen nou eigenlijk?' Misschien de kweekschool, is dat wat? En zo werd het de kweekschool en daar was ik eindelijk op mijn plaats. Dat was mijn verhaal over Zeeland. Daarna zijn we snel verhuisd. Mijn moeder wilde weg van Zeeland omdat van ons huis door de watersnood niet veel was overgebleven.

Vervolgens werd ik onderwijzer. Maar ik wilde ook verder studeren. Ik koos Frans, want 'Engels kan iedereen'! Later mijn studie in Utrecht vervolgd, maar ik was nog niet tevreden. Promoveren moest ik zo nodig; met een boek van Cyrano de Bergerac: L'Autre Monde. Dat boeide me! Dat beschrijft, in drie fasen, het opstijgen naar de zon. Steeds een stapje hoger, maar eenmaal bij de zon aangekomen schrijft Cyrano helemaal niets meer. Dat is de Goddelijke fase.

De Goddelijke fase, daar kun je natuurlijk uren over praten, maar juist als je dat doet, dan heb je er niets van begrepen want het menselijke begrijpen stopt hier.

Van die verschillende godsdiensten die ik bij de studie vergelijkende godsdiensten tegenkwam vond ik het heerlijk om alles door elkaar te lezen, want in wezen zijn ze eigenlijk allemaal identiek. Het gekke is dat het *de mens* is die er steeds tussen zit om te zeggen wat wel en wat niet mag.

Gnosis, dat trok mij erg. Uiteindelijk kwam ik dankzij Ankh Hermes uit bij de Upanishaden. Weet u, dat woord is zo moeilijk uit te spreken, dat leer ik nooit, stelt Wim. Toen ik in India was en dat probeerde resulteerde mijn uitspraak telkens in een lachbui.

Bij de vertaling van de tekst bleek dat het moeilijk is om woorden te vinden die op het woord Upanishad rijmen. Zo werd het uiteindelijk Upanishaden. De studie ervan is voor mij een grote inspiratie geweest. Upanishad betekent 'Ga zitten en luister', maar het gevolg van het luisteren moet geestelijke groei zijn.

Daar gaan we het vandaag over hebben, tot het inzicht komen dat we *zelf* moeten werken aan onze eigen spirituele groei, aan het ontdekken van de onvoorstelbare spirituele mogelijkheden die ieder mens heeft. *Zelf* ons hele levenspatroon moeten veranderen, omdat wij nu weten dat wij het *zelf* zijn die de wereld kunnen verbeteren. Wij kunnen leren en ervaren dat er een spirituele kracht en energie is die al het bestaande doordringt en tot eenheid maakt. Het in onszelf zoeken naar en bewust worden van die grootse energie en liefde die wij goddelijk Leven noemen, dat is de taak die wij ons als mens zouden moeten stellen. Dat is best moeilijk, je vergeet het vaak weer. En toch moet je ervan overtuigd zijn dat je in jezelf die mogelijkheden hebt en dat het je verstand te boven gaat.

Laten we eerst gaan kijken naar het 'nu' en dan door naar 'evolutie en groei'. Als u gelooft in een 'begin', dan blijkt tijdens de studie dat wij eigenlijk niet kunnen spreken van een begin, want 'begin' en 'tijd' zijn een illusie, die bestaan in wezen niet! De grote wijsgeer Shankaracharya heeft al eeuwen geleden gezegd dat alles wat wij denken te kennen 'illusie' is en weinig te maken heeft met Werkelijkheid.

Weet u, vervolgt Wim, ik ben dankbaar dat deze wereld een wereld van illusie is. Al die ellende die je om je heen ziet. Het heeft allemaal niets te maken met de spirituele Werkelijkheid. Die Werkelijkheid moeten we in onszelf zoeken, bij het Absolute. Je komt dan bij de Bron. Zo gauw je daarover gaat denken en het wilt begrijpen, dan lukt je dat niet. De allerhoogste Werkelijkheid gaat het menselijk denkvermogen verre en verre te boven.

Je kunt wel *innerlijk weten*. Daar kun je een beroep op doen. Je gaat het *voelen*, terwijl je niet weet waarom. Je denkt niet meer volgens de regels van het menselijk denkvermogen. Ze zeggen je dan dat dat heel betrekkelijk is.

In het Absolute bestaan geen tijd en ruimte, geen oorzaak en gevolg. Het Absolute is *alles*. Maar als je daar 'God' tegen zegt, moet je oppassen want dan komen alle religies aan met hun eigen 'God'. Er zijn zoveel benamingen voor, bijv. de Allerhoogste, de Ene, Bewustzijn of het Ene Bewustzijn enz. Er is 'iets'.

De natuurwetenschapper Fritjoff Capra zegt: Het 'zelf' met een kleine letter, dat zijn wij; maar met hoofdletters, dan spreken we over de Werkelijkheid: 'DAT' of 'HET'. Spreken we

daarover dan komen we bij de Werkelijkheid die de Upanishaden hebben trachten onder woorden te brengen.

*'Ken Hem als het opperst Zelf, ken Hem als de Heer der Zon,
Verheven boven dag en nacht, boven licht en duisternis,
Hoog boven Zijn en Niet-Zijn staat Hij die het Absolute is,
Één en onveranderlijk is Hij, de Bron van het goddelijk Licht.'*

Licht, licht, licht, alleen maar licht. Boven alle aardse problemen staat *licht, zon*. Wat doe je ermee? Wij zouden de stoffelijke zon kunnen zien als het voertuig voor de dynamische en levengevende Kracht, waardoor de Logos zich manifesteert en met zijn stralen energie en leven geeft aan al wat is, aan alle planeten die hun vaste baan beschrijven. Dat woord Logos is iets bijzonders. De Logos is het goddelijk Leven dat alles doet bestaan.

Kijk even naar jezelf, waar besta je uit? Dat is Logos, licht, het Absolute. En toch, daar zitten jullie nu, gewoon op stoelen. Echt, ik meen het. Vorm, materie is verstoffelijkte geest en niet anders dan dat. Materie is energie. 'Gestolde energie' zegt de fysicus Goswami. Kijk opnieuw naar jezelf: je bent goddelijke energie.

Iets daarvan heb ik ooit ervaren. Ik zat in India, in een klein hutje met zo'n 20 man, bloedheet. Daar waren een vader en een zoon. Die vader die met zijn zoon aan het praten was zei op een gegeven ogenblik tegen zijn zoon: 'Vergeet het niet, dat aldoordringend Ene-Zijn, dat is de grondslag van het bestaan, dat is de Werkelijkheid, dat is Atman, dat ben jij'.

Als jullie dan straks naar huis gaan wees je er dan bewust van en zeg dan tegen jezelf, 'dat aldoordringend Ene-Zijn, dat is de Werkelijkheid, dat ben ik.' Dat geeft wel verantwoordelijkheid, dat Ene-Zijn dat jij bent, besef dat wel. Want, je buurman of buurvrouw is dat ook. Daar dien je dus respect voor te hebben. Dat al doordringende Ene-Zijn is hij/zij ook. Al zijn het misschien mensen die we niet zo leuk vinden.

Voor de fysicus Goswami is 'Bewustzijn' de goddelijke levenskracht, de Logos. Bewustzijn is God Zelve, die zich openbaart als universum. Probeer daar in te komen.

Als je begint met dit alles te lezen, denk je, leuk, grappig. Zo ging het ook met mijn studenten, die vonden het ook interessant en leuk om de Upanishaden te lezen, en ze vroegen dan of er nog iets anders was want ze hadden de Upanishaden al gelezen. Ik vroeg dan aan ze of ze het nu echt begrepen hadden. Weet je, je bent het zelf. Ja, dat ben jij hoor, student in Leiden. Best lastig, je bent God in openbaring, zeg ik dan tegen iedereen. Zelfs mijn kat is dat, al heb ik het nooit tegen hem gezegd. Weet u, alles valt daaronder, dieren, planten. Alles is God in openbaring. Al eens over nagedacht? Bijvoorbeeld als het gaat over dierproeven? Is echt niet leuk. Kuikentjes op de lopende band, levend, levend vermalen, als veevoer. Misschien veroorzaak ik nu onrust.

Zelfs in de christelijke bijbel staat: 'Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader die in de hemel is, volmaakt is,' lezen wij in Mattheus 5 vs.48. Maar lezen wij dat als een werkelijkheid die te realiseren is? Of lezen wij er min of meer gedachteloos overheen, zonder te beseffen hoe letterlijk deze woorden bedoeld zijn.

'Wees dan volmaakt'. Best lastig. Mensen reageren dan ook weleens met te zeggen: 'Dat ga ik in mijn volgend leven wel doen'. Dat kan natuurlijk, maar als je dat zegt, dan zit je teveel

gebonden in het denken. We zijn *versluisd* door het denken en dan kom je op je eigen barrière van je denkvermogen terecht.

Een fase hoger dan het rationeel denken dan kom je op het niveau van intuïtief weten. Einstein zegt over het rationeel denken: ‘Alle wetenschap, afgemeten tegen de Werkelijkheid, is primitief en kinderlijk’. Maar, dat denken heb je toch wel nodig in het stoffelijk bestaan, stelt Wim. Dat denkvermogen, daarmee zijn we opgezadeld omdat we het nodig hebben om te bestaan.

Goddelijk bewustzijn woont in de mens, goddelijk Leven doordringt en bezielt al wat bestaat, maar versluisd door het denken lijken wij niet in staat ons los te maken van de wereld van die tijdelijkheid en veelheid waarin de mens geen rust vindt. In onze onwetendheid veroorzaken wij de ellende die de werelden van mensen en dieren teistert, schijnbaar niet in staat om diep in ons eigen hart de grootse en machtige Eenheid te vinden die als onderliggende werkelijkheid alle vormen van leven verbindt. Duizenden jaren geleden werd die Wijsheid al aan de mensheid verkondigd, sinds het bestaan van de mensheid werd hem die Waarheid geleerd, maar nog steeds moeten wij leren die sluier af te werpen, onze schakel met het ene Bewustzijn glanzend en zuiver te houden, de poorten naar de Werkelijkheid te openen en zo het pad te vinden dat leidt tot dieper inzicht, los van het versluisde denken.

Aansluitend hierop vertelt Wim het navolgende verhaal.

Een boer leefde in alle stilte en rust, ploegde en bewerkte zijn land. Totdat hij er van beschuldigd werd dat hij een meisje zwanger had gemaakt: ‘Jij bent de vader. Dat dit meisje uit het dorp in verwachting is, heb jij gedaan’. De boer zei: ‘Oh’. De boer aanvaardde het en beschermde de moeder en voedde het kind op. Op een gegeven moment bekende de moeder dat het kind niet van hem was maar van de slager op de hoek. De boer zei: ‘Oh’, en hij ging onaangedaan verder met het ploegen en zaaien en oogsten van zijn land. Onaangedaan, en toch verder met de innerlijke kracht om tegen iedere beschuldiging te zeggen: ‘Oh’.

Ik zal u nu een stukje prachtige tekst voorlezen uit ‘De Scheppingshymne’ uit de Rig Veda. Dat gaat als volgt:

‘De Scheppingshymne

*Duisternis was gehuld in diepe duisternis
Het Zijn verborgen in tijdloze rust
Scheppende, vurige Kracht ontstond uit zichzelf
De kiem van het Zijn kwam voort uit eigen Kracht.*

*Wie weet vanwaar de grote schepping is gekomen?
Wie weet of het Al ontstaan is door Zijn Wil?
Wie is de Allerhoogste uit Wie het Al ontstond?
Hij alleen weet het, of misschien Hij ook niet?’*

De scheppingshymne vertelt over een wonder, het begin dat nooit begonnen is. Dat is een mysterie waar geen mens de oplossing voor heeft gevonden. We weten niet wat de Bron is. Als we allemaal nu eens geen eigen theorieën zouden hebben die nergens toe leiden, dan zijn we al een stuk verder.

In de Upanishaden lees je: ‘Toen al wat bestaat nog niet bestond was dit alles het ongemanifesteerde Brahman. Daaruit kwam het gemanifesteerde voort. Dat Brahman schiep Zichzelf uit Zichzelf. Daarom wordt het genoemd de Schepper van Zichzelf, de oorzaakloze Oorzaak.

Zo vind je in al die Upanishads het ongemanifesteerde ‘Brahman’. Voor een Westerling is dit heel moeilijk om correct uit te spreken. Ik heb iemand gekend die daar zoveel kracht in legde dat zelfs de ramen ervan sidderden! Dat is Brahman!

In de Upanishads staat nog veel meer, bijvoorbeeld ook:

*‘Zoals het stralen van de zon de werelden verlichten,
zo zendt Hij Licht en leven uit en doet het Al bestaan,
die God verlicht het hart en straalt in ieder wezen,
Hij is de glorievolle God, de Heer van al wat is.’*

Hij leidt ons vanuit de aardse duisternis naar de werelden van Licht. Prachtig, het stralend Zelf, het Goddelijk licht, woont in de mens.

Volgens de Upanishad is de gehele schepping in Maya’s kleed gehuld. Dat wordt doorgaans fout uitgelegd als versluiering. Maar Maya is ook de scheppende kracht. Dat wat nodig is om dat te doen bestaan wat bestaat. Zonder Maya, de scheppende kracht, was er niets. De schepping ontstaat uit de oerkracht waar we niets van weten en die openbaart zich dankzij *dualiteit*.

Het goddelijke Zelf, dat ben je zelf. Lees daar niet over heen. Het goddelijk Zelf zegt: ‘Laat ik het vele worden, laat ik geboren worden’. Waarom de schepping tot stand kwam, dat is een vraag waarop wij geen antwoord kunnen geven. De Al-Ene schept uit eigen kracht. Dikwijls worden ook wij tot handelen gedreven zonder te weten waarom. Ik kan me afvragen wat jullie hier doen, hier binnen in plaats van buiten in de zon? Je hebt er een reden voor gehad om hier te zijn. In je leven ga je graven naar redenen waarom je iets doet. Waarom je hoger en hoger wilt.

Een voorbeeld: We hebben een zwerfkat in ons huis opgenomen, zelfs nadat ik verschillende malen gezegd had ‘Ik wil nooit meer een kat. Veel te lastig als je weg moet enz. enz.’ Op een gegeven moment, terwijl ik buiten op een bankje zat, legde een zwerfkat zijn kopje tegen me aan en weg waren mijn bezwaren. We hadden hem zelfs al naar het asiel gebracht en toen gingen we hem weer terughalen. Waarom doe je dan zo? Ja, er is een reden, iets in ons dat ons voortdrijft. Is dat soms het allerbeste in ons? Geld bijvoorbeeld is geen reden. Belangrijk zijn is iets afschuwelijks. *Jezelf* zijn, met een hoofdletter, dat is een reden!

We gaan nu weer even terug naar dat ‘hutje’ in India. ‘Dat al doordringende Ene-Zijn, Dat is de grondslag van het bestaan. Dat is de Werkelijkheid, dat ben jij! Je moet echt weten dat jij het goddelijke Bewustzijn bent. Dat voel je misschien niet elke dag, maar je bent het wel.

Luister naar wat de Heer in de Bhagavad Gita tegen Arjuna zegt: ‘Maar wat nut u kennis van al deze details? Dit ganse universum doordrongen hebbend met een deel van Mijzelf blijf Ik onveranderd die Ik ben.’

Een deel van mijzelf. Is er dan meer?

Het universum, de universa: er komt geen eind aan; tijd en ruimte bestaan niet, zijn fictief en tegelijk oneindig! Ga onveranderd door, net als die boer in mijn verhaal, stelt Wim. Dat zou je in je eigen leven goed moeten bedenken. Ik blijf mezelf, onveranderd die ik ben. Je bent 'gestolde' energie, materie is Energie in een bepaalde vorm. Daardoor kun je zeggen dat de allerhoogste leeft in jou!

In het evangelie van Thomas (log 77) staat te lezen: 'Kloof een stuk hout en Ik ben daar.' Het onvergankelijk leven is in alles: 'Til een steen op en gij zult Mij daar vinden.' Waar je bent, wat je ook doet, daar is God.

En toen kwam de moderne fysica. Kwantumfysica is een van de nieuwere gebieden in de wetenschap die schijnbaar onverklaarbare zaken kunnen verklaren.

Kwantumfysica, daarin zijn veel zaken die het begrip te boven gaan, zegt Wim. Maar dat geeft helemaal niets. We vinden wel veel uitspraken die lijken op wat we in de Upanishaden vinden. Alles is in eenheid verbonden ook al toont het zich in veelheid. 'Als één electron schudt, trilt het universum', is een uitspraak van Larry Dossey in Space, Time and Medicine. Dit om de onderlinge verbondenheid aan te tonen. Daar is alles eigenlijk mee gezegd.

De moderne kwantumfysica spreekt over zaken die de Upanishads al heel lang geleden hebben opgeschreven. Er zijn denkers geweest, lang voor het Christendom, en nog eerder, die hebben wijsheden en waarheden verteld waar wij nu nog verbijsterd over zijn. Er ligt in de mensheid een innerlijke wetenschap verborgen, een mysterie dat niet aan tijd gebonden is, maar dat wel wezenlijk, groot en machtig is.

Weet u, vertelt Wim, wij hebben kraaien in onze tuin. Een hele grote kraai gaf ik te eten, en nu hebben we wel zes kraaien. Ik denk aan de Upanishaden als ik die dieren zie. Ik denk aan de hoogste Werkelijkheid als ik die grote kraai zie. Die grote kraai, is hij! Kom maar, zeg ik dan, jij bent de inwonende Godheid. Hij snapt het niet, maar hij lust wel de kaas die ik hem geef.

In de Shvetashvatara Upanishad lezen wij:

*'Die grote zwarte kraai is Hij, Hij is die papagaai,
Die regenwolk, die bliksemflits, Hij is het die zich toont;
de seizoenen, de machtige zeeën zijn vormen slechts van Hem,
Zonder begin en zonder eind is Hij, de Bron van het Al.*

*Uit Hem die ongeboren is komt voort al wat bestaat,
Hij stort zich uit in Zijn heelal als aarde, water, vuur,
Hij wordt tot veelvoud in Zijn Bruid, de goddelijke Natuur,
En keert als Godenzoon terug in het onveranderlijk Ene-Zijn.'*

Ik ben nog steeds bezig met het vertellen over de indaling in de stof, terwijl ik zou uitleggen, en dat ga ik straks nog doen, dat er in ons die geweldige kracht ook ligt, die van indaling leidt tot het goddelijke Zijn dat leeft in mensen, dieren, planten. Hij is de grote wet, het innerlijke leven. Als je daar de Upanishads over gelezen hebt dan ga je anders denken. Je gaat anders naar de dingen kijken. Je denkt hoe kan dit nu allemaal zo gaan in de wereld, dat kan toch niet zijn. Je wordt een ander mens.

We zijn toe aan de pauze. Wim wil graag na de pauze nog even verder gaan om zijn verhaal af te maken.

PAUZE

Fijn dat u er nog bent allemaal, constateert Wim.

De indaling in de stof, daar ben ik mee begonnen. Dat wordt ook wel een soort van stollingsproces genoemd. Als de geest steeds verder verdicht wordt het materie. Geleidelijk aan wordt ons geestelijke wezen zo ingekapseld. Eerst in een fijnstoffelijk lichaam, en dan geleidelijk in lichamen die steeds meer grofstoffelijk worden. En zo verliezen wij geleidelijk de Werkelijkheid uit het oog. Toch is het zo dat we er van uit moeten gaan dat het ene 'DAT' het zo heeft gemaakt dat er stoffelijke wezens zouden ontstaan. En dan begint op een gegeven moment de terugkeer naar hoger bewustzijn.

Daar is een hele cyclus voor nodig, van involutie naar evolutie, voor het groeiend bewustzijn. Eerst lezen wij dat het Ene dacht: 'Ik zal de werelden scheppen'. Vervolgens dacht het Zelf: 'Dit zijn de werelden die Ik heb geschapen. Nu zal ik beschermers voor deze werelden scheppen'.

Deze beschermende taak behoort eerst aan de Goden, daarna, in een veel later stadium, aan de mens. De gedachte die we overal in de mystiek tegenkomen is dat de mens een dubbele opdracht heeft. Zijn eerste opdracht is om te komen tot volle bewustwording van zijn ingeschapen, goddelijke aard, maar dat kan alleen als hij ook zijn tweede opdracht vervult, namelijk het beschermen van alle vormen van leven.

De derde taak van de mens is om terug te keren tot dat wat je werkelijk bent, de terugkeer naar het goddelijk Bewustzijn, de Allerhoogste. Er bestaat geen einde aan het leven zegt de Upanishad. Mensen zijn bang dat er bij het sterven van het stoffelijk lichaam definitief een einde komt aan hun incarnatie. Maar het is inmiddels aan de religieuze wetenschap wel duidelijk dat er geen definitief einde is. Het is natuurlijk prachtig mooi om daar te zijn, niet gebonden aan het stoffelijke. Maar het is niet gemakkelijk om innerlijk te weten dat op involutie evolutie volgt en dat er dus sprake is van groei tot goddelijk Bewustzijn.

Maar geloof je dat eigenlijk wel, dat er geen einde komt aan 'DAT'? Heb je dan de moed om naar de Upanishad te kijken? In de Kathaka Upanishad lezen wij over een figuur, een wezen dat het hoogste en beslissende woord heeft: de Dood. En de Dood legt uit dat hij helemaal niet dood is, dat er helemaal geen einde komt aan het bestaan want je bent werkelijk goddelijk van aard. Het Goddelijk licht, hoe kan daar ooit een eind aan komen. Dat kan niet. Hier ligt een bewustwordingsfase voor de mens. Het is moeilijk om er van overtuigd te zijn dat er alleen maar geestelijke groei is en daarna een rustpoos om vervolgens weer te groeien in de stof. Die rustpoos heb je nodig. Als je moe bent, dan krijg je rust. Die tijd krijg je, in je hoger bewustzijn, dat is je bewustzijn van verwerking. Als je dan klaar bent, volgt er een nieuwe incarnatie, want dan is er nog wel een taak hier in de aardse wereld, zoals bijv. beschermen, leven, werken, vertellen, goed zijn. Dat is je aardse taak: doorgaan met je aardse taak en doorgaan met je goddelijke taak.

Wim leest nog een tekst uit de Upanishad voor:

*'Het stralend Zelf, het goddelijk Licht, woont in de mens,
Versluierd en verborgen in de holte van het hart,
Het Zelf heerst als een stille God
over heden, toekomst en verleden,
Het is onveranderlijk, immer gelijk, en al wat is, is Dat.'*

Heel veel verhalen, en uiteindelijk alle religies, vertellen dat alles doorgaat. Dood is verwerken en dan weer doorgaan. Het is het alles doorzinderend ene leven dat altijd doorgaat. Het is wel grenzeloos moeilijk om dat in praktijk met je mee te dragen en te leven.

Wij leven hier, we beschermen hier, we zijn hier, en dat is jouw mens-zijn en dan groeit in jou het verlangen om te dienen. Het verlangen om te dienen wordt de grondslag voor alle werk. Wij zijn één met al wat leeft. Elk deeltje bestaat uit alle andere deeltjes. 'Dat kan niet', zeggen wij. 'Ja hoor, zeker wel' zegt de kwantumfysica. Lynne McTaggart stelt dat we gaan naar een religieuze wetenschap. We gaan naar een tijd toe waarin het vastbewezen feit helemaal niet een objectieve werkelijkheid is, een gegeven dat bereikbaar is voor het rationeel denken. Maar zeker is dat het goddelijk Leven in jou is. Dat alles met elkaar verbonden is, is prachtig, vervolgt Wim. Eén denkbeeldje van jou zijn *alle* denkbeeldjes. Jouw beschermende taak kun je nu overal vervullen.

We hebben het eerst uitgebreid gehad over de indaling. Nu zijn we toe aan geestelijke groei, aan het Pad van bewustwording. We weten nu dat we iets wezenlijks geleerd hebben. Als de hunkering er maar is naar het Al-Ene. We moeten boven het individuele gedoe uitkomen, dan zijn we toe aan geleidelijke bewustwording van het Al-Ene. Eén worden met het Goddelijke Bewustzijn, waar we mee begonnen zijn, dat is je evolutionaire taak.

Hier citeert Wim nog iets uit de Upanishad:

*'Moge ons denken en heel ons wezen,
gericht zijn op het kennen van het ene Licht, het ene Vuur,
Moge wij Hem, het aldoordringende ene Zijn,
Kennen, één worden ermee,
Stralend Licht, stralende Zon,
En zo keert alle leven, alle bewustzijn, het Al, terug naar het allerhoogste universum,
het allesdoordringende Zelf.'*

En de kwantumfilosofie zegt precies hetzelfde.

We zijn op weg naar een andere toekomst. En dat is hoopgevend.

Met deze woorden beëindigt Wim de lezing voor vandaag en gaan we nu over naar de vragen.

VRAGEN

1. Hoe kijkt u naar uw biefstuk?

Nou moet ik toch lachen, *mijn* biefstuk?! Er komt bij ons *niets* binnen wat met een dier te maken heeft. Wij zijn, mijn vrouw en ik, absolute vegetariërs. Als kind, thuis, aten we wel vlees. Je bent dan in je groeiperiode en denkt niet verder na. Later wel, dan doe je een beroep op datgene wat je eigenlijk allang wist. Ik ben gaan kijken op plaatsen waar met

dieren geëxperimenteerd wordt. Daar word je niet goed van. Nogmaals, er komt bij ons niets maar dan ook niets in ons huis wat met een dier te maken heeft. We hebben respect voor alle dieren. Mensen zeggen dat we dan misschien wel vlug dood gaan, want dat is toch ongezond, geen vlees of vis? Maar ziet u, ik ben er nog steeds en heb die biefstuk helemaal niet nodig. Maar ik zeg er wel bij dat wie het wel wil dat voor zichzelf moet weten. Ik doe geen afwijzing in de richting van mensen die het wel doen.

2. *Wat geeft u uw kat te eten?*

Mijn kat is een dier, met een bewustzijn dat zo ingeperkt is dat hij doet wat hoort bij hem. Neem nu de kraai, die vangt een kikker en eet hem op. Hij heeft geen Upanishad gelezen en dat hoeft ook niet. Dat komt misschien heel veel later nog wel, dat hangt van zijn niveau van bewustzijn af. Ik geef de kat gewoon wat hij nodig heeft en waar hij recht op heeft in zijn niveau van bewustzijn.

3. *Als wij naar ons hogere zelf toe groeien, wat niet 'gratis' is, is het dan zo dat we allemaal steeds weer dit proces doormaken of komen we weer terug in ons hogere zelf?*

Daarin hebben we weinig inzicht. Wat wel gezegd wordt, dat geleidelijk aan de barrière van het lager bewustzijn wordt overschreden. Geleidelijk aan kan er iets in ons leven ontstaan van 'DAT'. Het boeddisch bewustzijn ligt daarboven. Het is niet makkelijk om daar over te praten. Je komt dan terecht in je fase van rust. Daar wordt verwerkt wat door jou goed en fout is gedaan in dit leven. Tot je tot rust gekomen bent en het tot geestelijke groei heeft geleid. Daarna krijg je weer de mogelijkheid om een positieve start te maken, het negatieve is dan verwerkt. Dan kun je verder met je geestelijke groei, maar het moet niet zo zijn dat je naar elkaar gaat kijken zo van 'heb je dat nog niet geleerd in je oorzakelijke lichaam, je lichaam van hoger bewustzijn?' Nee, je kijkt met *liefde* naar elkaar.

Er zijn al wel mensen die er iets van mogen weten van datgene wat het denken te boven gaat. Geleidelijk aan gaat dat proces; die mensen weten dat ze geleid worden. Die durven ook te vragen om geleid te worden aan bijv. engelen of andere geestelijke wezens: '*Help mij, breng mij daar waar ik wezen moet*'. Die mensen kunnen dan vertellen over die machtige onzichtbare wezens die over ons waken. Als het goed is, en als het voor jou zinvol is, dan krijg je hulp, leiding, iets wat jij mag beschouwen als iets dat jou kan helpen. Dat is zoiets groots, stralend en machtig! Er zijn mensen die die kennis doorgegeven krijgen, als helpers van de mensheid. Stel je toch eens voor dat er wezens zijn waar je vol vertrouwen aan kunt vragen: 'Help mij, leer mij'. Soms zijn dat kleine wezens, soms gigantische. Wees ervan overtuigd dat je langzaam aan en evolutionair groeit in bewustzijn. Jij *mag* vragen om hulp en steun, vanuit een innerlijk weten. En dan mag je, als je het niet voor jezelf vraagt, om steun, om hulp, om het goede vragen. Dan weet je ook dat het werkt, dat het zo is. Sommige mensen om je heen gaan dan zeggen: 'Er was iets'.

Ieder mens heeft de mogelijkheid en het recht om zich te wenden tot hogere beschermers, tot goddelijke wezens en ieder mens heeft de mogelijkheid om daarin hulp en kracht te vinden.

4. *Er werd geapplaudisseerd omdat u vegetariër bent. Er is in het geheim gefilmd in China, waar honden levend gevild werden. Daarover gaat een petitie rond die ik graag ondertekend zie.*

Wees voorzichtig met een oordeel geven over andere mensen. Daar zit een risico aan. Laat ruimte voor groei. Wie weet is het goed, hoe raar het ook moge klinken wat ik zeg, maar misschien komt er nu juist daardoor een bewustwordingsproces op gang, dan heeft het toch zin. Onthoud je van oordelen. Die mensen weten vaak niet wat ze doen en in een volgend leven leren ze dat wel. En die honden gaan ook weer als groepen in een volgend leven verder.

5. *Waarom gaat het allemaal zo langzaam, die bewustwording? Wat er allemaal gebeurt in de wereld is te erg om op te noemen.*

Als het niet op deze wijze gebeurt zouden we ons er niet aan ergeren en zouden we er geen spat van leren. We hebben het nodig dat het zo traag gaat. Als het te vlug gaat, is het niet goed. Alles wat gebeurt heeft wel degelijk zin en wees blij met de dingen die wij als positief ervaren. Een grote troost is altijd: *tijd bestaat niet!*

Hiermee is een eind gekomen aan de lezing van Wim van Vledder.

Maarten Anthonise, de voorzitter van De Spirituele Sociëteit Zeeland bedankt Wim van Vledder voor zijn boeiende verhaal. Hij overhandigt Wim een mooi boeket bloemen.

Voor informatie over de lezingen en het cursusprogramma van De Spirituele Sociëteit Zeeland, surf naar www.spirsoczld.nl.